

Til § 57.

Af mindretallet under nr. 1:

18) Paragraffen affattes således:

„Rigsdagsmedlemmerne er bundet til at handle i overensstemmelse med det program, de har søgt valg på, og at modtage forskrifter fra deres vælgere.“

Til § 60.

Af flertallet under nr. 8, tiltrådt af statsministeren, subsidiært af mindretallet under nr. 1:

19) Paragraffen affattes således:

„Rigsretten består af indtil 15 af de efter embedsalder ældste ordentlige medlemmer af rigets øverste domstol og et tilsvarende antal af rigsdagen efter forholdstal for 6 år valgte medlemmer. For hver af de valgte vælges en eller flere stedfortrædere. Rigsdagens medlemmer kan ikke vælges til eller virke som medlemmer af rigsretten. Kan i et enkelt tilfælde nogle af den øverste domstols medlemmer ikke deltage i sagens behandling og påkendelse, fratræder et tilsvarende antal af de af rigsdagen sidst valgte rigsretsmedlemmer.

Retten vælger selv sin formand af sin midte.

Er sag rejst ved rigsretten beholder de af rigsdagen valgte medlemmer deres sæde i retten for denne sags vedkommende, selv om det tidsrum, for hvilket de er valgt, udløber.“

Underændringsforslag.

Af mindretallet under nr. 1:

20) Ordene „for 6 år“ i ændringsforslaget under nr. 19) ændres til: „efter hvert nyvalg“.

Til § 64.

Af flertallet under nr. 8, tiltrådt af statsministeren:

21) Stk. 2 affattes således:

„Påkendelse af spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser kan ved lov henlægges til en eller flere forvaltningsdomstole, hvis afgørelser dog skal kunne prøves ved rigets øverste domstol. De nærmere regler herom fastsættes ved lov.“

Til § 71.

Af udvalget, tiltrådt af statsministeren:

22) Paragraffen affattes således:

„Ingen kan på grund af sin trosbekendelse eller afstamning berøves adgang til den fulde nydelse af borgerlige og politiske rettigheder eller unddrage sig opfyldelsen af nogen almindelig borgerpligt.“

Til § 72.

Af udvalget, tiltrådt af statsministeren:

23) Stk. 1, 2. punktum, affattes således:

„Ingen dansk borger kan på grund af sin politiske eller religiøse overbevisning eller sin afstamning underkastes nogen form for frihedsberøvelse.“

24) Stk. 4 affattes således:

„Den kendelse, som dommeren afsiger, kan af vedkommende straks særskilt indbringes for højere ret.“

Af flertallet under nr. 8, tiltrådt af statsministeren:

25) Stk. 6 affattes således:

„Udenfor strafferetsplejen skal lovligheden af en frihedsberøvelse, der ikke er besluttet af en dømmende myndighed, og som ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge, på begæring af den, der er berøvet sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, forelægges de almindelige domstole eller anden dømmende myndighed til prøvelse. Nærmere regler herom fastsættes ved lov.“

Til § 73.

Af udvalget, tiltrådt af statsministeren:

26) Paragraffens 2. og 3. punktum affattes således:

„Husundersøgelse, beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer samt brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden må, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene ske efter en retskendelse.“

Af mindretallet under nr. 1:

27) Der tilføjes nyt afsnit sålydende:

„Såfremt retskendelsen af særlig grund er blevet holdt hemmelig for den, der rammes af den, skal den pågældende senere gøres bekendt med retskendelsen. Der skal være